

Syd- og Vestsjælland d. 15/3 2015

Endnu engang var det kun Gustav og undertegnede, der skulle på tur. Vi kørte fra Hørsholm kl. 05.00. Gustav var godt nok ikke på toppen, men han VILLE med, så han fik lidt piller for at holde feberen nede. Det kaldes fiskeliderlig (undskyld udtrykket).

06.30 holdte vi ved Klinteby. Solen var på vej op. Vandet stod perfekt. Meget højt vandet. Hvilket syn! Det er her, man nyder lystfiskerlivet en ekstra gang. Klokken 07.00 var vi i vandet. Jeg startede med flue. Gustav havde glemt sin fluekæp, så han gik med spin. Efter en times fiskeri hvor vi intet havde set eller mærket, blev vi enige om, at det var tid til kaffe og brød. Her gik snakken på, om vi måske var lige så "heldige" som weekenden før på Møn, he he. Da pausen var forbi, blev vi enige om, at der skulle fiskes for hårdt mod pynten.

Vi fiskede som gale, men der var ikke noget at komme efter. Til gengæld var der svaner i massevis. Jeg har aldrig set så mange før. Lidt irriterende. Det vanskeliggjorde fiskeriet. Man skulle lige orientere sig en ekstra gang, når man kastede. På den anden side af pynten var det umuligt at fluefiske. Vandet stod så højt, så selv træerne på stranden stod under vand. Her var IKKE plads til bagkast. Vinden tog mere og mere til fra øst. Det gjorde så, at der kom mere og mere ålegræs. Vi gik tilbage mod bilen, for at prøve der, men der var ligeså meget møg i vandet og ingen fisk. Vi besluttede os for at skifte plads.

En times tid efter holdte vi på Reersø. På revet stod der nogle stykker. De havde ikke fået noget. Vi fiskede os ud af kysten, men der skete ikke det helt store. Vi gik på stranden og nød lidt frokost.

Pludselig ser jeg en fisk i overfladen lidt længere nede af kysten. Vi farer som gale ned til stedet. Kun for at blive skuffet. Det var en stor sten, der lige kom frem i bølgerne. Øv øv. Endnu engang fiskede vi os ud af kysten. Pludselig er der råben fra Gustav. Han havde hug. Den kom desværre ikke på land. Lidt efter er det min tur til at se fisk. En pæn fisk på ca 1,5 kg er med helt inde. Den ville heller ikke noget. Da klokken nærmede sig 14, blev vi enige om, at dagens tur var slut. Gustav var også ved at være noget brugt. Feberen var ved at overtage kroppen.

Som altid stod hjemturen på flæskesvær og væske. Og snakken om, hvor næste weekends tur skulle gå til. Måske Møn 😊😊

Skøn tur med HOLF.

Knæk og bræk.

Flemming